

FEKETE VINCE

Vadverem

1.

Kimenni újra és újra a medence fölé, távoli erdők irányába, ahová jó három-négy óra gyalog az út. Ki a Puzsi-patakán, a fatemplom mellett, át a gazzal benőtt görögkeleti temetőn, a mohos kőkereszteken Opra, Tódor, Daragus, a száz esztendeje még ide temetkezők neveivel; fel a Csemetés-kerten, ki a tetőre; leülni, megszusszanni a falu fölé emelt fakeresztnél; kortyolni valami pálinkából, aztán a Butu, át a Szél-kapun, végig a Kőhát oldalán, végig az Oláhmezején, majd a Huddó-tetőn, ahol a fáradt állatokat a kaptató után pihentették; el egészen az Egres-kútig, a Vadverem előtti legutolsó pihenőig.

2.

Szétszéledni az erdőben; gombát, áfonyát, szamócát szedni, még ha pár csiperke, egyetlen szemcsésnyelű tinórú, egy-két pöfeteg is csupán a zsákmány. Még ha a máskor rengeteg keserűgombának nyoma sincs már, és róka-gombát sem találni a fák között, a nagy fűben, mert a természet visszavesz, megváltoztat, átalakít...

3.

Járni azokon a helyeken, ahová ugyanúgy már soha el nem érünk. Mutogatni, magyarázni a kaszálók, dülők, dombok, oldalak neveit. Mesélni, hogy amikor az erdei területeket még megkaszálták... Hogy nyár elején felköltöztek kaszálás idejére; kalyibát építettek maguknak, kora hajnalban, a harmaton rendet vágtak, napközben rendet forgattak, takartak, esténként pedig összeültek egy-egy tűzhely mellé beszélgetni a lángoló-parázsló fahasábok fényénél.

5.

Mondani azt, hogy nem lesz már soha többé alkalom erre.

6.

Mondani azt, hogy nem is lenne már, aki megmutassa, hová...

